

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Apatnapu't Apat

Pagbubunyag ng mga Nawalang Saligan: Ang mga Propetikong Katotohanan ni William Miller at ang mga Huling Araw ng Adbentismo

Jeff Pippenger
2024-01-08

Ang mga saligang katotohanan ni William Miller ay natabunan sa paglipas ng apat na salinlahi ng Adventismo. Ang pagpapanumbalik ng mga saligang katotohanang yaon ay inilahad sa kanyang ikalawang panaginip, at paulit-ulit na tinutukoy sa Bibliya at sa Espiritu ng Propesiya bilang gawaing dapat isakatuparan ng bayan ng Diyos sa mga huling araw. Ipinahayag sa panaginip ni Miller na kapag naipanumbalik ng lalaking may eskobang panlinis ng dumi ang mga hiyas, kikinang ang mga iyon nang sampung ulit na higit na maningning kaysa sa araw.

Ang balangkas ni Miller ay nakabatay sa pagkilala sa dalawang kapangyarihang nagwawasak, una ang paganismo at kasunod ang papalismo, at ang patotoo ni Apostol Pablo sa kabanata dalawa ng Tesalonica ang nagsilbing angkla ng kaniyang balangkas. Doon tinukoy ni Pablo na hinadlangan ng paganong Roma ang kapapahan na umangat sa kapangyarihan, hanggang sa maalis ang paganong Roma. Sa Ikalawang Tesalonica, nagkaloob din si Pablo ng angkla para sa balangkas ng Future for America, nang kaniyang tukuyin na ang "tao ng kasalanan" sa kabanatang iyon ay kinakatawan din bilang ang haring nagmataas sa sarili, sa Daniel, kabanata labing-isa, talatang tatlumpu't anim.

Mahalagang maunawaan na ang paglago ng kaalaman sa kilusan ng unang at ikatlong anghel ay tuwirang nauugnay sa patotoo ni Pablo sa kabanata dalawa ng mga Taga-Tesalonica. Sa panahon ng wakas noong 1798, at gayundin noong 1989, naalisan ng selyo ang aklat ni Daniel, kaya't isinimula ang isang tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok. Ang prosesong ito ng pagsubok ay laging nagbubunga ng dalawang uri ng mga sumasamba sa kasaysayan kung saan naaalisan ng selyo ang aklat ni Daniel. Mahalagang makita ang mga sulat ni Pablo kaugnay ng paglago ng kaalaman sa panahon ng wakas, sapagkat sa mismong kabanatang iyon binababalaan ni Pablo na ang mga hindi tumatanggap ng "pag-ibig sa katotohanan" ay tatanggap ng matinding paglilinlang mula sa Diyos. Ang matinding paglilinlang na iyon ang ipinapasapit sa mga masama sa ikalabindalawang kabanata ng Daniel, na nagtatakwil sa paglago ng kaalaman. Sa dalawang kasaysayang iyon, ang matinding paglilinlang ay tumutukoy nang pinaka-tuwiran sa Adventismo.

Ang nakakakita sa kaloob-looban, ang bumabasa sa mga puso ng lahat ng tao, ay nagsasabi hinggil sa mga nagkaroon ng dakilang liwanag: 'Hindi sila napipighati ni nagugulat dahil sa kanilang moral at espirituwal na kalagayan.' Oo, pinili nila ang kanilang sariling mga lakad, at nalulugod ang kanilang kaluluwa sa kanilang mga kasuklamsuklam. Pipiliin ko rin ang kanilang mga maling akala, at dadalhin ko sa kanila ang kanilang mga kinatatakutan; sapagkat nang Ako'y tumawag, walang sumagot; nang Ako'y nagsalita, hindi nila dininig: kundi gumawa sila ng kasamaan sa harap ng Aking mga mata, at pinili nila ang hindi Ko kinalulugdan.' 'Ipadadala sa kanila ng Diyos ang malakas na pagkadaya, upang sila'y

maniwala sa kasinungalingan,' sapagkat hindi nila tinanggap ang pag-ibig sa katotohanan, upang sila'y maligtas,' 'kundi nalugod sa kalikuan.' Isaias 66:3, 4; 2 Tesalonica 2:11, 10, 12.

Ang Makalangit na Guro ay nagtanong: "Anong higit na matinding panlilinlang ang makalilinlang sa isip kaysa sa pagpapanggap na ikaw ay nagtatayo sa wastong saligan at na tinatanggap ng Diyos ang iyong mga gawa, samantalang sa katotohanan ay isinasakatuparan mo ang maraming bagay ayon sa patakarang makamundo at nagkakasala laban kay Jehova? O, tunay na isang malaking pandaraya, isang mapang-akit na panlilinlang, ang sumasakop sa mga isipan kapag yaong minsan nang nakaalam ng katotohanan ay napagkakamalan ang anyo ng kabanalan bilang ang espiritu at kapangyarihan nito; kapag iniaakala nilang sila'y mayaman at nanagana sa mga pag-aari at wala nang kailangan, samantalang sa katotohanan ay nangangailangan sila ng lahat ng bagay."

Hindi nagbago ang Diyos sa Kaniyang mga tapat na lingkod na pinananatiling walang dungis ang kanilang mga kasuotan. Ngunit marami ang sumisigaw, "Kapayapaan at katiwasayan," samantalang ang biglang pagkapuksa ay dumarating sa kanila. Maliban na magkaroon ng lubos na pagsisisi, maliban na magpakumbaba ang mga tao sa kanilang mga puso sa pamamagitan ng pag-amin ng kanilang mga kasalanan at tanggapin ang katotohanan gaya ng nasa kay Jesus, kailanman ay hindi sila makapapasok sa langit. Kapag naganap ang paglilinis sa ating hanay, hindi na tayo magpapakampante na nagmamalaki na tayo'y mayaman at naging masagana, na wala nang kailangan.

"Sino ang makapagsasabi nang tapat: 'Ang aming ginto ay subok sa apoy; ang aming mga kasuotan ay hindi nadungisan ng sanlibutan'? Nakita ko ang ating Tagapagturo na itinuturo ang mga kasuotan ng tinatawag na katuwiran. Hinubad Niya ang mga iyon, at inihantad ang karumihang nasa ilalim. Pagkatapos ay sinabi Niya sa akin: 'Hindi mo ba nakikita kung paanong sa pagkukunwari ay tinakpan nila ang kanilang karumihan at kabulukan ng pagkatao? 'Ano't ang bayang tapat ay naging patutot!' Ang bahay ng Aking Ama ay ginawang bahay ng kalakal, isang dako na iniwan na ng banal na presensiya at kaluwalhatian! Dahil sa dahilang ito ay may kahinaan, at kulang ang lakas.'" Testimonies, tomo 8, 249, 250.

Ang Adventismo ay ang "tapat na bayan" nang ipinahayag nito ang Sigaw sa Hatinggabi noong 1844. Pagsapit ng 1863, sinimulan nito ang proseso ng pagtanggap sa mga "saligan" na naitatag sa pamamagitan ng ministeryo ni William Miller. Nang sinimulan nilang isaisantabi ang mga katotohanang saligan, sa gayo'y tinakpan nila ang mga ito ng huwad na mga hiyas at mga barya, sila'y nagtatayo ng isang bagong saligan. Ang mga nagsimula, nagsagawa, at nagpapatuloy ng gawaing iyon ay inilalarawan sa mga kasulatan ng Espiritu ng Propesiya bilang "yaong mga nagkaroon ng dakilang liwanag."

Ang "dakilang liwanag" na minsang taglay nila ay inilarawan sa panaginip ni Miller bilang mga hiyas sa loob ng isang sisidlan, na inilagay ni Miller sa isang mesa sa gitna ng kaniyang silid, at ang mga ito ay nagingning nang higit pa kaysa sa "araw." Sa siping bagong binanggit, tinukoy ni Sister White ang "mga nagkaroon ng dakilang liwanag," subalit ang mga ito ay "pinili ang kanilang sariling mga daan."

Pumili sila ng bagong landas noong 1863. Sinasabi niya na ito ay "isang kaakit-akit na pagkakalinlang, na sumasakop sa mga isipan kapag ang mga taong minsan nang nakabatid ng katotohanan ay pinagkakamalan ang anyo ng kabanalan na siyang espiritu at kapangyarihan nito; kapag inaakala nila na sila'y mayaman at dumami ang kanilang mga pag-aari at wala na silang kailangan, samantalang sa katotohanan ay nangangailangan sila ng lahat ng bagay."

Tinutukoy niya ang kalagayang Laodiceano, na, ayon sa kaniya at sa kaniyang asawa, ay naganap noong 1856. Pagkaraan, sinubok sila sa loob ng pitong taon, ngunit nabigo sa pagsubok noong 1863, at sinimulang itindig ang huwad na saligan na nagdadala ng matinding pagkalinlang na binabala ni Pablo sa kaniyang sulat sa mga Taga-Tesalonica. Ang babala ni Pablo sa mga Taga-Tesalonica ay isang angkla para sa kilusan sa pasimula at sa katapusan ng Adbentismo, at ganap na tumutugma sa panaginip ni Miller, na tumatalakay kapwa sa pasimula at sa katapusan ng Adbentismo. Tinutukoy ng kaniyang panaginip na kapag natapos na ang gawain ng pagpapanumbalik sa mga orihinal na hiyas ng katotohanan, ang mga katotohanang iyon ay magniningning nang sampung ulit na higit na maliwanag kaysa noong una silang nagingning sa Sigaw sa Hatinggabi sa pasimula ng Adbentismo. Paanong ang pagkaunawa ni Miller ay higit na nagliliwanag ngayon kaysa noong una niyang nakilala ang katotohanan?

May ilang katotohanang inilalarawan sa dalawang sagradong tsart ng Habakuk, kabanata dalawa. Ang mga katotohanang iyon ay inilalarawan sa panaginip ni Miller bilang mga hiyas na sa huli ay panunumbalikin sa mga huling araw, bago mismo ang Sigaw sa Hatinggabi. Ang mga huwad na hiyas na inilabas sa bintana sa panaginip ni Miller ay kumakatawan kapwa sa mga maling doktrinang ipinasok sa Adbentismo upang lumikha ng huwad na saligan, at gayon din upang ikubli ang tunay na saligan; ngunit kumakatawan din ang mga iyon sa mga tumatangging bitawan ang mga maling doktrinang bumubuo sa huwad na saligan. Ang "the daily" ang naging angkla ng balangkas ng katotohanan ni William Miller na nagtatag ng orihinal na saligan, at sa mga huling araw, ang "the daily" ay sumasagisag hindi lamang sa paganismo, gaya ng wastong kinilala ni Miller, kundi ito rin ang sagisag ng paghihimagsik na nagbunga ng huwad na saligan.

Ang Bibliya, ang Espiritu ng Propesiya, at ang kasaysayan ay pawang nagpapatotoo na ang panawagan ng oras ng paghuhukom mula 1798 hanggang 1844 ay ang pagpapahayag ng mensaheng natuklasan at iniharap ni William Miller. Dahil dito, tinatawag ang kilusang iyon na kilusang Milerita. Sa lohikal na pagsasaalang-alang, ang pagtakwil sa kilusang iyon ay pagtakwil sa liwanag na lumitaw noong 1798, na tinukoy ni Daniel bilang paglaganap ng kaalaman.

Nagsasalita si Isaias hinggil sa mga lango ng Efraim, at itinutukoy niya ang yaong mga lango bilang mga mapanlibak na lalaking namumuno sa sambayanan ng Jerusalem. Itinuturo ni Isaias na hindi sila lango sa literal na alak, kundi sa alak na espirituwal. Ang alak na espirituwal sa Biblia ay maaaring tumukoy sa tunay o huwad na doktrina, ayon sa konteksto. Ang mga lango ng Efraim ay nalalasing sa huwad na doktrina, na siyang alak ng Babilonya, gaya ng kinakatawan ng haliparot ng Tiro sa kabanata labing-pito ng Aklat ng Apocalipsis at ni Belsasar sa kanyang huling gabi ng pagpipista.

Tinukoy ni Isaias ang mga epekto ng espirituwal na pagkalasing na sumasapit sa mga lalaking manunuya na namumuno sa sambayanan ng Jerusalem.

Magsitigil kayo, at mangilalas; magsigaw kayo, at magsihyaw: sila'y nalasing, ngunit hindi sa alak; sila'y sumuray-suray, ngunit hindi sa matapang na inumin. Sapagkat ibinuhos ng Panginoon sa inyo ang espiritu ng malalim na pagkatulog, at ipinikit Niya ang inyong mga mata: ang mga propeta, at ang inyong mga pinuno, ang mga tagakita, ay tinakpan Niya. At ang pangitain ng lahat ay naging sa inyo na parang mga salita ng isang aklat na tinatakan, na ibinibigay ng mga tao sa isang marunong, na sinasabi, Basahin mo ito, ipinamamanhik ko sa iyo; at kanyang sinasabi, Hindi ko mababasa; sapagkat ito'y tinatakan: At ang aklat ay ibinibigay sa isang hindi marunong, na sinasabi, Basahin mo ito, ipinamamanhik ko sa iyo; at kanyang sinasabi, Ako'y hindi marunong. Kaya't sinabi ng Panginoon, Sapagka't ang bayang ito ay lumalapit sa Akin sa pamamagitan ng kanilang bibig, at iginagalang Ako ng kanilang mga labi, ngunit inilinayo ang kanilang puso sa Akin, at ang kanilang pagkatakot sa Akin ay itinuturo ng utos ng mga tao: Kaya't, narito, magpapatuloy Ako na gumawa ng isang kamangha-manghang gawa sa gitna ng bayang ito, isang kamangha-manghang gawa at kababalaghan: sapagkat ang karunungan ng kanilang mga marurunong ay mapaparam, at ang pag-unawa ng kanilang mga maunawain ay maitatago. Sa aba nila na nagsisikap na ikubli nang malalim ang kanilang payo sa Panginoon, at ang kanilang mga gawa ay nasa kadiliman, at kanilang sinasabi, Sino ang nakakakita sa amin? at sino ang nakakakilala sa amin? Tunay na ang inyong pagbabaligtad ng mga bagay ay ibibilang na parang putik ng magpapalayok: sapagka't masasabi ba ng gawa tungkol sa gumawa nito, Hindi niya ako ginawa? o masasabi ba ng bagay na hinubog tungkol sa humubog nito, Siya'y walang unawa? Isaias 29:9-16.

Sinipi ni Sister White ang mga talatang ito at pagkatapos ay idinagdag niya:

Bawat salita nito ay matutupad. May mga hindi nagpapakumbaba ng kanilang mga puso sa harap ng Diyos, at ayaw lumakad nang matuwid. Ikinukubli nila ang kanilang tunay na layunin, at nananatiling may pakikipag-isa sa nahulog na anghel, na umiibig at gumagawa ng kasinungalingan. Inilalagay ng kaaway ang kanyang espiritu sa mga taong maaari niyang gamitin upang dayain ang mga nasa bahagyang kadiliman. May ilan na napupuspos ng umiiral na kadiliman, at isinasantabi ang katotohanan kapalit ng kamalian. Dumating na ang araw na itinuro ng hula. Hindi nauunawaan si Jesucristo. Si Jesucristo ay sa kanila'y isang alamat. Sa yugtong ito ng kasaysayan ng daigdig, marami ang kumikilos na gaya ng mga lasing. 'Huminto kayo, at mamangha; sumigaw kayo, at sumigaw; sila'y lasing, ngunit hindi sa alak; sila'y pasuray-suray, ngunit hindi dahil sa matapang na inumin. Sapagkat ibinuhos ng Panginoon sa inyo ang espiritu ng malalim na pagkakatulog, at ipinikit ang inyong mga mata. Ang mga propeta at ang inyong mga pinuno, ang mga tagakita, ay kanyang tinakpan.' Isang espirituwal na pagkalasing ang sumasakop sa marami na inaakalang sila ang bayang itataas. Ang kanilang pananampalatayang pangrelihiyon ay ayon mismo sa inilalarawan ng Kasulatang ito. Sa ilalim ng impluwensiyang ito, hindi sila makalakad nang tuwid. Gumagawa sila ng mga liko-likong landas sa kanilang paraan ng pagkilos. Isa-isa, sila'y pasuray-suray na paroo't parito. Sila'y tinitingnan ng Panginoon nang may dakilang awa. Ang daan ng katotohanan ay hindi nila nakilala. Sila'y mga makaagham na mapagpakana, at yaong mga maaaring at nararapat sanang tumulong, dahil sa malinaw na pananaw na espirituwal, ay sila man ay

nadaya, at sumusuporta sa isang masamang gawain.

Ang mga kaganapan ng mga huling araw na ito ay malapit nang maging tiyak. Kapag nabunyag na ang mga panlilinlang ng espiritismo sa kanilang tunay na kalikasan—ang lihim na pagkilos ng masasamang espiritu—ang mga gumanap ng bahagi sa mga ito ay magiging gaya ng mga taong nawalan ng katinuan ng pag-iisip.

Kaya't ganito ang sabi ng Panginoon: Yamang ang bayang ito ay lumalapit sa akin sa pamamagitan ng kanilang bibig, at pinararangalan ako ng kanilang mga labi, ngunit inilayo nila ang kanilang puso mula sa akin, at ang kanilang pagkatakot sa akin ay itinuturo ng utos ng mga tao; kaya't, narito, magpapatuloy akong gumawa ng isang kamangha-manghang gawa sa gitna ng bayang ito, isang kamangha-manghang gawa at isang kababalaghan; sapagkat ang karunungan ng kanilang marurunong ay mapaparam, at ang pagkaunawa ng kanilang maunawain ay maitatago. Sa aba nila na nagsisikap na ikubli nang malalim ang kanilang payo sa Panginoon, at ang kanilang mga gawa ay nasa kadiliman, at sinasabi nila, Sino ang nakakakita sa amin, at sino ang nakakakilala sa amin? Tunay na ang inyong pagbabaligtad ng mga bagay ay ipapalagay na gaya ng putik ng magpapalayok; sapagkat masasabi ba ng gawa tungkol sa gumawa nito, Hindi niya ako ginawa? o masasabi ba ng bagay na inanyuan tungkol sa humubog nito, Wala siyang unawa?

Ipinahayag sa akin na sa ating karanasan ay naranasan na natin at kasalukuyang nararanasan ang ganitong mismong kalagayan. Ang mga taong nagkaroon ng dakilang liwanag at kagila-gilalas na mga pribilehiyo ay tinanggap ang salita ng mga pinunong nag-aakalang marurunong sila, na lubhang pinaburan at pinagpala ng Panginoon, ngunit inihiwalay ang kanilang sarili mula sa kamay ng Diyos at inilagay ang kanilang sarili sa hanay ng kaaway. Ang sanlibutan ay babahain ng mapang-akit na mga kamalian. Isang pag-iisip ng tao, sa pagtanggap sa mga kamaliang ito, ay gagawa sa iba pang mga pag-iisip ng tao, na nagbabaligtad sa mahalagang patotoo ng katotohanan ng Diyos upang maging kasinungalingan. Ang mga taong ito ay madadaya ng mga nahulog na anghel, samantalang narapat sana silang tumindig bilang tapat na mga tagapagbantay, nagmamatyag para sa mga kaluluwa, gaya ng mga kinakailangang magbigay-sulit. Ibinaba nila ang mga sandata ng kanilang pakikidigma, at nagbigay-pansin sa mga espiritong mapang-akit. Ginagawang walang bisa ang payo ng Diyos at isinasantabi ang kaniyang mga babala at mga saway, at walang pasubaling nasa panig ni Satanas, na nagbibigay-pansin sa mga espiritong mapang-akit at sa mga aral ng mga demonyo.

Ang espirituwal na kalasingan ay sumapit na sa mga taong hindi narapat na sumuray-suray gaya ng mga taong nasa impluwensiya ng matapang na alak. Ang mga krimen at mga iregularidad, gayundin ang pandaraya, panlilinlang, at hindi makatarungang pakikitungo, ay pinupuno ang sanlibutan, alinsunod sa katuruan ng pinunong naghimagsik sa mga hukuman ng langit.

"Ang kasaysayan ay mauulit. Maaari kong itukoy kung ano ang mangyayari sa malapit na hinaharap, ngunit hindi pa panahon. Lilitaw ang mga anyo ng mga namatay, sa pamamagitan ng tusong pakana ni Satanas, at marami ang makikisanib sa yaong umiibig at gumagawa ng kasinungalingan. Binababalaan ko ang ating bayan na mismong sa gitna natin ay may ilan na

tatalikod sa pananampalataya, at magbibigay-pansin sa mga espiritung mapanukso at sa mga aral ng mga demonyo, at sa pamamagitan nila ay lalapastanganin ang katotohanan." Battle Creek Letters, 123-125.

Ang lahat ng mga propeta, kabilang sina Isaias at Sister White, ay tinutukoy ang mga huling araw. Sa mga araw na ito ang mga pinuno ng Adventismo "ay ganap na nasa panig ni Satanas, na nagbibigay-pansin sa mga espiritung mapandaya at sa mga aral ng mga demonyo." Naglahad si Sister White ng isang hula nang sinabi niya, "Kapag ang mga panlilinlang ng espiritismo na ito ay maipahayag na kung ano talaga ang mga ito,-ang lihim na paggawa ng masasamang espiritu,-yaong mga nakibahagi sa mga ito ay magiging gaya ng mga taong nawalan ng katinuan ng pag-iisip." Ang pamunuan ng Adventismo ay magiging gaya ng mga taong nawalan ng katinuan ng pag-iisip, sa yugto ng kasaysayan ng mga huling araw kung kailan ang kanilang pagkalasing ay mahahayag na "ang lihim na paggawa ng masasamang espiritu."

May nagaganap na pagbubukas ng selyo hinggil sa gawain ng mga lalaking mapang-uyam na namumuno sa sambayanan sa Jerusalem sa mga huling araw. Ang pagbubukas ng selyong iyon ay inilarawan sa panaginip ni Miller, nang si Miller ay nanalangin at saka may nabuksang pinto. Ito ay naganap kaagad bago niya ipinikit sandali ang kanyang mga mata, na nagmamarka ng mismong katapusan ng proseso ng pagseselyo ng isandaan at apatnapu't apat na libo. Ang pagbubukas ng isang pinto ay nagpapakilala ng paglipat ng dispensasyon, at sa puntong iyon, ang Laodiceanong kilusan ng ikatlong anghel ay lumilipat tungo sa Filadelfianong kilusan ng ikatlong anghel.

Sa bahaging nasa Isaias, may isang buod ng masamang gawain ng mga manginginom na taga-Efraim, na sila ang mga lalaking "nararapat sanang tumindig bilang mga tapat na tagapagbantay." Ang buod ay inihahayag nang ganito: "Katotohanang ang pagbabaligtad ninyo ng mga bagay ay ipalalagay na gaya ng putik ng magpapalayok; sapagkat masasabi ba ng ginawa tungkol sa gumawa nito, 'Hindi niya ako ginawa'? o masasabi ba ng bagay na hinubog tungkol sa humubog nito, 'Wala siyang kaunawaan'?"

Ang pagtukoy ni Miller sa "the daily," bilang alinman sa relihiyon ng paganismo o sa Roma na pagano, ay, sa kahuli-hulihan, isang sagisag ni Satanas, sapagkat kapwa si Satanas at ang Roma na pagano ay inilalarawan bilang ang dragon.

“Kaya’t bagaman ang dragon, sa pangunahing diwa, ay kumakatawan kay Satanas, sa ikalawang diwa ito’y sagisag ng paganong Roma.” The Great Controversy, 439.

Sa pagsasalita tungkol sa mga lalaking namumuno sa Jerusalem sa mga huling araw, ipinahayag ni Sister White: "Ang ilan ay nalulukuban ng naghaharing kadiliman, at itinatabi ang katotohanan kapalit ng kamalian. Dumating na ang araw na itinukoy ng hula. Hindi nauunawaan si Jesu-Cristo. Si Jesu-Cristo, sa kanila, ay isang alamat." Noong 1901, isang pinuno ng Adventismo mula sa Alemanya ang nagsimulang ipakilala ang maling pananaw ng tumalikod na Protestantismo hinggil sa "the daily" sa aklat ni Daniel. Ang pananaw na iyon ay nagsasaad na ang "the daily" ay kumakatawan sa gawain ni Cristo sa santuwaryo, o ilang baryante ng kaisipang iyon. Sinabi kong "ilang baryante" sapagkat sa kasaysayang sumunod pagkaraan ng 1901 ay iba't iba ang naging pagbibigay-diin sa kabulaanang iyon, ngunit ang mga maling pananaw na iyon ay palaging

humahantong sa konklusyonang ang "the daily" ay kumakatawan sa anumang uri ng gawain ni Cristo.

Sa Adbentismo ng mga huling araw, ang hiyas na siyang doktrina ng "the daily"—na tinukoy ni Miller bilang isang simbolo ni Satanas—ay isang simbolo ni Cristo. Nang ipakilala noong 1901 ang pananaw na ang "the daily" ay isang simbolo ni Cristo at hindi isang simbolo ni Satanas, iilan lamang ang tumanggap nito; ngunit pagsapit ng dekada 1930, ang hiyas na siyang doktrina ng "the daily," na hinukay ni Miller mula sa ugat ng katotohanang nasusumpungan sa 2 Tesalonica, kabanata dalawa, ay itinakwil, gaya ng itinakwil noong 1863 ang "pitong ulit" ng Levitico dalawampu't anim. Sa kung saang bahagi ng kasaysayan mula 1863 hanggang sa dekada 1930, ang Adbentismo ay nagpalit ng mga pinuno, nang hindi iyon kinikilala.

Mga kapatid, nakikita ko ang inyong kapahamakan, at muli kong tinatanong, Kayo bang mga nagkakamali ay nagsisikap na ituwid ang kamalian? Maaaring may mga kaluluwang natitiosod, naglalakad sa kadiliman, sapagkat hindi ninyo ginawang tuwid ang mga landas para sa inyong mga paa. Kung kayo ay nasa mga katungkulang pinagkakatiwalaan, lalong taimtim akong nananawagan sa inyo, alang-alang sa inyong sariling mga kaluluwa at alang-alang sa mga tumitingin sa inyo bilang mga tagapagpatnubay, na magsisi kayo sa harap ng Diyos sa bawat pagkakamaling nagawa, at ikumpisal ninyo ang inyong kamalian.

Kung pagbibigyan mo ang katigasan ng puso, at dahil sa kapalaluan at sariling-katuwiran ay hindi mo ikinukumpisal ang iyong mga pagkakamali, iiwan kang nasasailalim sa mga tukso ni Satanas. Kung, sa oras na ihayag ng Panginoon ang iyong mga pagkakamali, ay hindi ka magsisi o magkumpisal, ang kaniyang providensiya ay muli at muling ipaparaan ka sa gayong ding landasin. Iiwan kang makagagawa ng mga pagkakamaling magkakahawig ang uri, magpapatuloy kang magkukulang sa karunungan, at tatawagin mong katuwiran ang kasalanan, at kasalanan ang katuwiran. Ang napakaraming panlilinlang na mangibabaw sa mga huling araw na ito ay lilingkis sa iyo, at magpapalit ka ng pinuno, nang hindi mo namamalayang nagawa mo ito. Review and Herald, Disyembre 16, 1890.

Ang mga lalaking mapanlibak na namumuno sa bayan ng Jerusalem, na mga lalaking “nasa mga katungkulang pinagkakatiwalaan,” ay “tatawagin ang kasalanan na katuwiran at ang katuwiran na kasalanan,” at, “Tunay na ang inyong pagbabaligtad ng mga bagay ay ipalalagay na gaya ng luwad ng magpapalayok; sapagkat masasabi ba ng gawa tungkol sa gumawa nito, Hindi niya ako ginawa? o masasabi ba ng bagay na hinubog tungkol sa humubog nito, Wala siyang unawa?” Sa nagpapatuloy na paghihimagsik sa loob ng apat na salinlahi ng Adbentismo, yaong mga nasa mga katungkulang pinagkakatiwalaan ay nagpapalit ng pinuno, at hindi nila ito nalalaman. Hindi nila ito nalalaman, sapagkat sunud-sunod at palagian nilang itinakwil ang mga katibayan ng kanilang mga kamalian. Sa gayong nagpapatuloy na paghihimagsik, “ang karunungan ng kanilang marurunong ay mapapawi, at ang unawa ng kanilang mga maunawain ay malilihim.”

Babaligtarin nila ang mga bagay, at tatawaging katuwiran ang kasalanan at kasalanan ang katuwiran. Ang sagisag ng paghihimagsik na ito ay ang doktrina ng "the daily," na para kay Miller ay isang satanikong sagisag, at na kinikilala ngayon ng Adbentismo bilang sagisag ni Cristo. Ang dating angkla na nagtatag ng balangkas ng mga makahulugang aplikasyon ni William Miller ay

ngayo'y naging sagisag ng pagkalasing ng mga mapang-alipustang lalaki na namumuno sa bayan ng Jerusalem. Ang symbolismong kaugnay ng "the daily" sa aklat ni Daniel ay nagingning na parang araw nang ito'y kinilala sa sisidlan ni Miller sa pasimula ng Adbentismo, ngunit sa mga huling araw ang katotohanang iyon ay nagliliwanag nang sampung ulit na higit, sapagkat ang bilang na sampu ay sagisag ng isang pagsubok, at para sa sinaunang Israel ang ikasampung pagsubok ang pangwakas na pagsubok.

Ang mga makabagong Pariseo ay "iniakibat" ang "mga gawa ni Cristo" "sa mga kapangyarihang sataniko", na kinikilala ang paganismo bilang "ang banal na kapangyarihan ng Diyos."

"Ang mga Pariseo ay nagkasala laban sa Banal na Espiritu. Ang kanilang talento sa pananalita ay ginamit upang alipustain ang Manunubos ng sanlibutan, at isinulat ng anghel na tagatala ang kanilang mga salita sa mga aklat sa langit. Iniuugnay nila sa mga kapangyarihang sataniko ang banal na kapangyarihan ng Diyos na nahayag sa mga gawa ni Cristo. Hindi nila maikaila ang Kaniyang mga kahanga-hangang gawa, ni maiuugnay ang mga iyon sa mga likas na sanhi; kaya sinabi nila, 'Iyan ay mga gawa ng diyablo.' Sa kawalan ng pananampalataya, nagsalita sila tungkol sa Anak ng Diyos na waring Siya ay tao lamang. Ang mga gawaing pagpapagaling na ginawa sa harap nila—mga gawaing hindi nagawa at di kayang gawin ninuman—ay kapahayagan ng kapangyarihan ng Diyos; ngunit inakusahan nila si Cristo na kasabwat ng impiyerno. Matigas ang ulo, mapait ang loob, at may pusong bakal, ipinasya nilang ipikit ang kanilang mga mata sa lahat ng katibayan, at sa gayon ay nagkasala sila ng kasalanang hindi mapapatawad." Manuscript Releases, tomo 4, 360.

Ipagpapatuloy natin sa susunod na artikulo ang ating pagsasaalang-alang sa pagdami ng kaalaman na inalisang selyo sa kilusan ng unang anghel.